

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 107.123 van 29 mei 2002
in de zaak A. 105.440/VII-23.849**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. JANSSENS,
 kantoor houdende te 2900 SCHOTEN,
 Venstraat 153 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Egyptische nationaliteit, op 31 mei 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 mei 2001 tot weigering van regularisatie;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur M. STERCK, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 2 april 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JANSSENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN ;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1 Op 12 januari 2000 diende de verzoekende partij een regularisatieaanvraag in op grond van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk. Deze aanvraag was gesteund op artikel 2.4/ van voornoemde wet.

1.2 De tweede kamer van de Commissie voor regularisatie verleende op 7 maart 2001 een ongunstig advies betreffende de aanvraag van de verzoekende partij; dit advies luidt als volgt:

"Uit de nota van het Onderzoekssecretariaat en de stukken van het dossier blijkt dat de aanvraag tijdig werd ingediend, maar dat er vragen zijn nopens de identiteit van de aanvrager, en evenmin worden stukken voorgelegd dat hij zou gekend zijn door een overheid of instelling, noch dat hij op 1 oktober 1999 in België zou verblijven. Betreffende zijn verblijf op 1 oktober 1999 verklaart Dr. Rahman hem in april 1999 te hebben behandeld.

De aanvraag werd ingediend op grond van artikel 2, 4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

Betrokkene moet bijgevolg op het ogenblik van de aanvraag humanitaire redenen kunnen laten gelden en duurzame sociale bindingen in het land hebben ontwikkeld.

Het Onderzoekssecretariaat heeft gesteld dat er op basis van de dossierstukken onvoldoende aanwijzingen zijn om een voldoende langdurig continu verblijf, duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen te aanvaarden, en dat het dossier onvolledig is.

De aanvrager is een 27-jarige ongehuwde man.

Om zijn verblijf in België te staven brengt hij verklaringen bij van drie artsen : Dr. Rahman (vanaf 1995), Dr. Elarbi (in 97-98), Dr. Ghyselen (in 1997).

Enkel vanwege Dr. Ghyselen wordt een meer gedetailleerd verslag bijgebracht, volgens hetwelk hij op 6/10/1997 werd behandeld.

Hij brengt een kopij bij van een huurovereenkomst op de Belgiëlei, met onduidelijke datum, waarvan de Commissie het origineel wenst te zien, waarvoor de zaak werd uitgesteld. De aanvangsdatum van deze huur blijft onduidelijk.

Op het adres Fonteinstraat, dat hij op de aanvraag opgaf, wordt hij niet aangetroffen door de wijkpolitie : hij is niet gekend door de medebewoners. Hij verhuisde daarna naar de Cassierstraat, en naar de Leningstraat.

Hij zou in België wonen sedert eind 1994, volgens de brief van de advocaat dd.18/8/2000. Hij heeft een paspoort dat werd afgeleverd op 15/6/1996 in Egypte, maar dat zou later door zijn broer zijn opgestuurd.

Hiervoor brengt hij de verklaring bij van zijn broer, met twee getuigen en een vooreensluitende vertaling.

Verder brengt hij een aantal verklaringen van gekendheid bij, en een brief die hij in september 1997 vanuit België naar Egypte stuurde.

Hij heeft als hulpkok in de horeca gewerkt.

Hij heeft een voorlopige vergunning tot tewerkstelling vanaf 1/12/2000 in restaurant de pyramide te Kasterlee, en heeft zich ingeschreven voor een cursus Nederlands.

Ter zitting wordt vastgesteld dat hij zich goed in het Nederlands kan behelpen.

Hij verklaarde ter zitting geen bevel te hebben gekregen om het grondgebied te verlaten.

De Commissie acht het bewijs onvoldoende geleverd dat de aanvrager continu in België verbleef gedurende de in artikel 9,90 vereiste periode.

De data in het huurcontract blijven onduidelijk en vanwege Dr. Rahman heeft de aanvrager geen bijkomende verklaring in verband met de juiste data van consultatie. Hij geeft niet blijk van zodanig duurzame sociale bindingen of humanitaire redenen die zijn onvoldoende lang verblijf zouden compenseren."

1.3. Op 10 mei 2001 verwierp de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie door zich aan te sluiten bij het advies van de Commissie.

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat in het eerste middel de verzoekende partij de miskennen inroep van de rechten van de aanvrager overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk; dat de verzoekende partij meent dat zij door het neerleggen van een dossier, dat nadien vervolledigd werd, recht had op regularisatie van haar verblijfstoestand;

Overwegende dat de Commissie voor regularisatie en de minister van Binnenlandse Zaken bij het beoordelen van de vraag of de verzoekende partij voldoet aan het criterium voorzien door artikel 2, 4/ van voornoemde wet over een appreciatiebevoegdheid beschikken; dat de terzake genomen beslissing enkel door de Raad van State kan worden vernietigd als zij kennelijk onredelijk is of steunt op onjuiste feitelijke gegevens; dat de verzoekende partij noch aanvoert, noch aantoont dat de beoordeling van de verwerende partij kennelijk onredelijk is of op onjuiste feiten zou zijn gesteund;

2.2. Overwegende dat in het tweede middel de schending wordt aangevoerd van de motiveringsverplichting; dat hoewel de verzoekende partij verwijst naar de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat zij de materiële motiveringsplicht geschonden acht;

Overwegende dat de verzoekende partij echter niet aantoont dat de Commissie voor Regularisatie is uitgegaan van onvolledige of onjuiste gegevens; dat zij bovendien sommige vaststellingen niet betwist, zoals de onduidelijkheid omtrent de

aanvangsdatum van de huurovereenkomst en het feit dat zij niet gekend is door de medebewoners van het door haar betrokken onroerend goed;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig mei tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.